

бираха, и пакъ се раздѣляваха, въ лѣто Господне 813.

Послѣ ударихася Грецы те съ Болгаре те близо при Адрианополь, и быде бой големъ, докле начнаха Грецы те да бѣгать: но Болгаре те не смѣха да ги гонять, боящесе да не е лукавство. Послѣ обаче, като видоха защо истинно бѣгать, потекоха слѣдъ нихъ, и единъ Болгаринъ гонеше 40. Грека. И едва Михайль и главный Куманда неговъ убѣгнаха въ Цариградь. И остави Михайль царство то самоволно: а настана по него Левъ Арменинъ.

Въ това време Крунъ остави въ Болгарія малку войска подъ власть брата своего Мортагона, а самъ съ друга та войска отиде, и обсади Цариградь за многу време, но не може да го усвои, и върна се и зема Едрене, и безъ четъ народъ плѣни: между кои то беше заплѣненъ и Василій Македонянинъ, кой то послѣ быде царь Греческій. Тога уби и Мануила Епископа съ сички те неговы клирицы, и многу народъ Христіанскій, защо то се не отрекли отъ Христа.

Тога, какъ то пише въ прологъ въ Мѣсяца Іунія, единъ священникъ Грекъ, Болгарскій языкъ знаяль добро, и молилъ Круна, да го пусти свободно, но онъ го убилъ. И така священникъ умирая проклелъ Круна предъ народа.

По времени, като направиха Грецы те миръ съ Болгаре те, Крунъ отпущаше колку то робіе имаше Грецы: Между кои по виде горереченнаго Василія Македонянина стояща благочинно, выкна го при себе и му даде една яблока, и го отпусти.